Středa, 18. dubna 2018

P8_TA(2018)0120

Výroční zprávy o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2015 a 2016

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2018 o výročních zprávách za rok 2015 a 2016 o subsidiaritě a proporcionalitě (2017/2010(INI))

(2019/C 390/11)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 5 Smlouvy o Evropské unii,

— s ohledem na protokol č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii,

— s ohledem na protokol č. 2 o uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality,

— s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 16. prosince 2003 o zdokonalení tvorby právních předpisů a na její nejnovější znění, interinstitucionální dohodu ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([1]),

— s ohledem na praktická ujednání dohodnutá dne 22. července 2011 mezi příslušnými útvary Evropského parlamentu a Radou v souvislosti s uplatněním čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) v případě dohod dosažených v prvním čtení,

— s ohledem na své usnesení ze dne 17. května 2017 o výroční zprávě za rok 2014 o subsidiaritě a proporcionalitě ([2]) a na své usnesení ze dne 12. dubna 2016 o výročních zprávách o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2012 a 2013 ([3]);

— s ohledem na výroční zprávu Komise o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2015 (COM(2016)0469) a na výroční zprávu Komise o subsidiaritě a proporcionalitě za rok 2016 (COM(2017)0600),

— s ohledem na výroční zprávu Komise za rok 2015 o vztazích Evropské komise s vnitrostátními parlamenty (COM(2016)0471) a na výroční zprávu Komise za rok 2016 o vztazích Evropské komise s vnitrostátními parlamenty (COM(2017)0601),

— s ohledem na všechna předchozí sdělení Komise o potřebě zdokonalit tvorbu právních předpisů s cílem dosáhnout lepších výsledků ve prospěch občanů EU,

— s ohledem na rozhodnutí předsedy Evropské komise ze dne 14. listopadu 2017 o zřízení pracovní skupiny pro subsidiaritu, proporcionalitu a scénář „Dělat méně, zato efektivněji“ (C(2017)7810),

— s ohledem na pololetní zprávy Konference výborů pro evropské záležitosti (COSAC) o vývoji postupů a praxe Evropské unie v oblasti parlamentní kontroly ze dne 19. června 2014, 14. listopadu 2014, 6. května 2015, 4. listopadu 2015, 18. května 2016, 18. října 2016 a 3. května 2017,

— s ohledem na dohodu o spolupráci podepsanou dne 5. února 2014 mezi Evropským parlamentem a Výborem regionů,

— s ohledem na výroční zprávu Výboru regionů o subsidiaritě za rok 2015,

([1]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.
([2]) Přijaté texty, P8_TA(2017)0210.
([3]) Úř. věst. C 58, 15.2.2018, s. 33.

— s ohledem na články 52 a 132 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanovisko Výboru pro ústavní záležitosti (A8-0141/2018),

A. vzhledem k tomu, že roky 2015 a 2016 byly první dva roky, které se plně kryly s funkčním obdobím Komise vedené panem Junckerem, která se ujala funkce v listopadu 2014; vzhledem k tomu, že předseda Juncker přislíbil, že se subsidiarita stane ústředním prvkem evropského demokratického procesu a že zajistí plné dodržování zásad subsidiarity a proporcionality v celém legislativním procesu;

B. vzhledem k tomu, že nová interinstitucionální dohoda ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů zahrnuje závazek těchto tří orgánů dodržovat a uplatňovat zásady subsidiarity a proporcionality;

C. vzhledem k tomu, že v roce 2015 Komise obdržela osm odůvodněných stanovisek ke třem jejím návrhům; vzhledem k tomu, že Komise v uvedený rok celkově obdržela 350 podání;

D. vzhledem k tomu, že v roce 2016 Komise obdržela 65 odůvodněných stanovisek vztahujících se k 26 návrhům Komise; vzhledem k tomu, že se jedná o zvýšení o 713 % oproti osmi odůvodněným stanoviskům obdrženým v roce 2015 a o třetí nejvyšší počet, jaký kdy byl v jednom kalendářním roce předložen od zavedení mechanismu kontroly subsidiarity Lisabonskou smlouvou v roce 2009 (v roce 2012 jich bylo předloženo 84 a v roce 2013 70); vzhledem k tomu, že celkový počet podání obdržených Komisí ten rok výrazně vzrostl na celkových 620;

E. vzhledem k tomu, že dne 19. května 2015 přijala Komise soubor opatření pro zlepšování tvorby právních předpisů s novými příslušnými integrovanými pokyny, včetně aktualizovaných pokynů k posuzování subsidiarity a proporcionality v rámci posouzení dopadů nových iniciativ;

F. vzhledem k tomu, že Komise v roce 2015 spustila webové stránky nazvané „Váš názor na snižování administrativní zátěže“ ([4]) a rovněž platformu Program pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) a umožnila tak zúčastněným stranám dodatečnou možnost oznámit Komisi veškeré nedostatky týkající se stávajících regulačních opatření, včetně záležitostí týkajících se subsidiarity a proporcionality;

G. vzhledem k tomu, že v roce 2015 vyhotovila výzkumná služba Evropského parlamentu třináct prvotních vyhodnocení, jedno posouzení dopadů věcných pozměňovacích návrhů Parlamentu a šest posouzení dopadů ex post; vzhledem k tomu, že výzkumná služba také vypracovala čtyři zprávy o nákladech vyplývajících z neexistence společného evropského postupu a dvě posouzení evropské přidané hodnoty; vzhledem k tomu, že v roce 2016 vyhotovila výzkumná služba Evropského parlamentu 36 prvotních vyhodnocení, jedno posouzení dopadů věcných pozměňovacích návrhů Parlamentu a čtrnáct posouzení dopadů ex post; vzhledem k tomu, že výzkumná služba také vypracovala sedm zpráv o nákladech vyplývajících z neexistence společného evropského postupu a pět posouzení evropské přidané hodnoty;

H. vzhledem k tomu, že přenesené pravomoci jsou v právních předpisech Unie svěřovány v případech, kdy je nutná flexibilita a efektivita a kdy je nelze zajistit řádným legislativním postupem; vzhledem k tomu, že přijímání pravidel zásadních pro dotčenou oblast je vyhrazeno normotvůrcům;

I. vzhledem k tomu, že subsidiarita a proporcionalita představují klíčové faktory v rámci posouzení dopadů a zpětných hodnocení, která posuzují, zda jsou opatření na úrovni EU nezbytná, zda jsou jejich cíle účinněji dosažitelné jinými prostředky a zda skutečně přinášejí očekávané výsledky, pokud jde o účinnost, účelnost, soudržnost, relevanci a přidanou hodnotu EU;

J. vzhledem k tomu, že v roce 2014 tři vnitrostátní parlamentní komory (dánský Folketing, nizozemská Tweede Kamer a Sněmovna lordů Spojeného království) předložily zprávy s podrobnými návrhy týkajícími se možností posílení úlohy vnitrostátních parlamentů v rozhodovacím procesu;

([4]) http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/simplification/consultation/contributions_cs.htm

Středa, 18. dubna 2018

1. připomíná význam výročních zpráv o subsidiaritě a proporcionalitě, jež vypracovává Komise; konstatuje, že výroční zprávy Komise za rok 2015 a 2016 jsou podrobnější a důkladnější než zprávy, které se týkají předchozích let;

2. zdůrazňuje, že je důležité, aby Evropská unie jednala pouze v případech, kdy to může být prospěšné s cílem snížit tzv. demokratický deficit;

3. zdůrazňuje, že subsidiarita a proporcionalita jsou základními zásadami, které by měly orgány EU zohlednit při výkonu pravomocí EU s cílem zajistit, aby unijní opatření měla přidanou hodnotu; připomíná, že tyto zásady jsou zaměřeny na zlepšování fungování Unie zajištěním toho, aby byla opatření na úrovni Unie nezbytná, že cíle těchto opatření nemohou v dostatečné míře splnit jednotlivé členské státy, že jejich povaha a podstata nepřekračují to, co je nezbytné pro plnění cílů Smluv, a že jsou vždy přijímána na nejvhodnějším stupni veřejné správy; upozorňuje na skutečnost, že tyto zásady mohou být zneužity k tomu, aby sloužily cílům namířeným proti EU, a zdůrazňuje, že by orgány EU měly být ostražité a měly by tomuto riziku předcházet a mařit jej;

4. připomíná, že subsidiarita je kromě neurčitého právního pojetí základní zásadou federací, která by v důsledku měla být interpretována politicky;

5. je toho mínění, že zásada subsidiarity nemůže být používána k restriktivním interpretacím pravomocí svěřených Unii na základě Smluv;

6. domnívá se, že veškeré úvahy o subsidiaritě a její kontrole by se měly odehrávat na pozadí stále hlasitějšího volání občanů po tom, aby Unie řešila velké globální výzvy, jako jsou mimo jiné mezikontinentální finanční toky, bezpečnost, migrace a změna klimatu;

7. vítá skutečnost, že subsidiarita je zmíněna i v Římském prohlášení ze dne 25. března 2017; domnívá se, že subsidiarita by měla zaujímat význačné místo v úvahách o budoucnosti EU;

8. bere na vědomí iniciativu, kterou oznámil předseda Komise Jean-Claude Juncker během svého projevu o stavu Unie v roce 2017 a která spočívá ve vytvoření pracovní skupiny pro subsidiaritu, proporcionalitu a scénář „Dělat méně, zato efektivněji“, jíž bude předsedat místopředseda Komise Frans Timmermans; připomíná, že Parlament dospěl k závěru, že účast v této pracovní skupině zřízené Komisí by znamenala, že by nebyla zohledněna institucionální úloha a postavení Parlamentu jakožto jediného přímo voleného orgánu Evropské unie, který zastupuje občany na úrovni Unie a vykonává pravomoc politické kontroly nad Komisí, a že se tudíž rozhodl pozvání k účasti v této pracovní skupině nepřijmout;

9. bere na vědomí metodiku Komise ve výročních zprávách za rok 2015 a 2016, která za pomoci statistik počítá odůvodněná stanoviska předložená vnitrostátními parlamenty k balíčku návrhů jako jediné odůvodněné stanovisko, a nikoli jako odůvodněná stanoviska předložená ke každému návrhu zvlášť;

10. oceňuje, že počet odůvodněných stanovisek (65), která v roce 2016 předložily vnitrostátní parlamenty, je třetí nejvyšší, jaký kdy byl v jednom kalendářním roce předložen od zavedení mechanismu kontroly subsidiarity Lisabonskou smlouvou; bere na vědomí prudký nárůst (+713 %) oproti roku 2015, kdy bylo předloženo osm odůvodněných stanovisek; dále bere na vědomí výrazný nárůst (z 350 na 620) počtu stanovisek, která Komise obdržela v rámci politického dialogu; zdůrazňuje, že se tyto tendence objevily v kontextu snížení legislativní činnosti, což svědčí také o tom, že účast vnitrostátních parlamentů se v porovnání s předchozími roky změnila; vítá zvláštní zájem vnitrostátních parlamentů o rozhodovací proces EU;

11. vítá skutečnost, že odůvodněné stanovisko vydalo více vnitrostátních parlamentních komor (26 ze 41 v roce 2016 v porovnání s osmi v roce 2015); bere na vědomí výrazný rozdíl mezi parlamentními komorami aktivními v rámci politického dialogu a odůvodněnými stanovisky; zdůrazňuje, že vnitrostátní parlamenty mají i nadále větší zájem ovlivňovat obsah právních předpisů EU než odhalovat případy, kdy by mohla být zpochybněna subsidiarita; konstatuje, že pravomoc vnitrostátních parlamentů sledovat dodržování zásad subsidiarity a proporcionality je rovněž spojena s právem požádat evropského normotvůrce, aby v případě potřeby přijal opatření na evropské úrovni;

12. vyjadřuje uznání práci, již odvedl Výbor pro posuzování dopadů (výbor IAB) a od července 2015 jeho následník Výbor pro kontrolu regulace (výbor RSB); konstatuje, že výbory IAB a RSB uvedly, že u 23 % posouzení dopadů, která v roce 2015 přezkoumaly, je nutné zlepšení ohledně subsidiarity, proporcionality, nebo obou těchto zásad; konstatuje, že v roce 2016 představoval podíl posouzení dopadů, která výbor RSB shledal neuspokojivými, 15 %; vítá, že se tato míra ve srovnání s předchozími roky snížila; zdůrazňuje, že Komise revidovala všechna dotčená posouzení dopadů a zohlednila přitom analýzy výboru RSB;

13. bere na vědomí, že provádění programu pro zdokonalení tvorby právních předpisů vedlo k tomu, že Komise vypracovala účinnější vnitřní nástroje a postupy zaměřené na předcházení porušování zásady subsidiarity; zdůrazňuje, že posouzení dopadů jsou klíčovým nástrojem, který zajišťuje dodržování zásad subsidiarity a proporcionality a podporuje odpovědnost; vyzdvihuje zejména úlohu výboru RSB a vítá skutečnost, že subsidiarita a proporcionalita jsou nyní součástí kontroly kvality, kterou tento výbor provádí; zdůrazňuje nicméně, že by se dále mohla zlepšit nezávislost výboru RSB;

14. vítá skutečnost, že Komise v květnu 2015 přijala nový balíček předpisů pro zdokonalení tvorby právních předpisů s cílem zajistit, aby právní předpisy EU účinněji sloužily veřejnému zájmu a zaručily komplexnější uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality, což následně přispěje k vyšší míře transparentnosti v rozhodování EU; domnívá se, že nový rámec pro zdokonalení tvorby právních předpisů by měl Evropské unii sloužit jako nástroj pro jednání v plném souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality; bez ohledu na výše uvedené zdůrazňuje, že zatímco by měl tento rámec stanovit testy posuzující soulad s těmito zásadami, aby Evropská unie jednala pouze tam, kde přidává hodnotu, neměl by být příčinou zbytečných prodlev při přijímání důležitých právních předpisů;

15. vítá, že Komise dne 24. října 2017 zveřejnila sdělení nazvané „Dokončení programu zlepšování právní úpravy: Lepší řešení v zájmu dosažení lepších výsledků“, v němž vysvětluje své úsilí o zvýšení transparentnosti, legitimity a odpovědnosti za práci na zdokonalení tvorby právních předpisů, zejména pokud jde o konzultační proces a možnosti zúčastněných stran vyjádřit jejich názory na návrhy Komise;

16. vítá, že Komise v roce 2015 zavedla nové mechanismy pro konzultace a zpětnou vazbu k novým politickým iniciativám;

17. zdůrazňuje, že je důležité dostatečně vysvětlit potřebu legislativních iniciativ a jejich dopad na všechny důležité oblasti (hospodářské, environmentální, sociální) s cílem dodržovat zásady subsidiarity a proporcionality;

18. podporuje závazek Komise k provedení hodnocení na prvním místě, než začne zvažovat možné legislativní změny; v této souvislosti se domnívá, že by Evropská unie a orgány členských států měly úzce spolupracovat za účelem účinnějšího monitorování, měření a hodnocení skutečného dopadu právních předpisů EU na občany, hospodářství, sociální strukturu a životní prostředí;

19. vítá, že Evropský parlament, Rada a Komise podepsaly v roce 2016 novou interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů; připomíná, že Komise se zavázala k tomu, že ve svých důvodových zprávách objasní odůvodněnost svých návrhů s ohledem na zásady subsidiarity a proporcionality; vítá skutečnost, že v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů se Komise zavázala, že vnitrostátním parlamentům dá k dispozici posouzení dopadů svých legislativních a nelegislativních návrhů; připomíná, že tato dohoda rovněž zdůraznila nutnost větší transparentnosti legislativního postupu a že informace poskytované vnitrostátním parlamentům jim musí umožnit plně uplatňovat pravomoci, které jim přiznávají Smlouvy;

20. vybízí vnitrostátní parlamenty, aby jasně zpočátku uvedly, že jejich podání je odůvodněným stanoviskem předloženým na základě protokolu č. 2 ke Smlouvám, a dále uvedly legislativní návrh či návrhy, jichž se toto stanovisko týká, jasně vyjádřily důvody, proč se domnívají, že je návrh v rozporu se zásadou subsidiarity, začlenily stručný přehled argumentů a dodržovaly lhůtu v délce osmi týdnů od data předání příslušného návrhu legislativního aktu; konstatuje, že tyto kroky usnadní včasné a odpovídající zpracování odůvodněných stanovisek ze strany všech dotčených orgánů;

21. je toho názoru, že od přijetí Lisabonské smlouvy se zapojení vnitrostátních parlamentů do legislativních procesů EU výrazně rozvinulo navázáním kontaktů s ostatními vnitrostátními parlamenty; vybízí vnitrostátní parlamenty, aby nadále udržovaly a ještě více posilovaly meziparlamentní vztahy, a to i na bilaterálním základě, coby prostředek prohlubování spolupráce mezi členskými státy, a aby tak činily s evropskou demokratickou vizí v oblastech, v nichž může Unie vytvářet přidanou hodnotu, a v duchu solidarity, v souladu se zásadami právního státu a základními právy; zdůrazňuje, že tyto kontakty mohou usnadnit výměnu osvědčených postupů, pokud jde o uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality;

22. vítá skutečnost, že Parlament stále častěji a pravidelněji působí jako účastník a prostředník při jednáních vnitrostátních parlamentů týkajících se mechanismů subsidiarity a proporcionality; domnívá se, že posílení dialogu na politické úrovni s vnitrostátními parlamenty by mohlo být prostředkem k racionalizaci kontroly shody se zásadami subsidiarity a proporcionality díky lepšímu posuzování obsahu legislativních návrhů;

23. upozorňuje na to, že v roce 2016 předložilo 14 komor tvořících součást 11 vnitrostátních parlamentů odůvodněná stanoviska k návrhu směrnice, jíž se mění směrnice 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (COM(2016)0128), čímž byl dosažen minimální počet třetiny hlasů požadovaný podle čl. 7 odst. 2 protokolu č. 2 ke Smlouvám k zahájení postupu „žluté karty“; připomíná, že argumenty vznesené vnitrostátními parlamenty byly v Parlamentu předmětem široké diskuse vedené s Komisí; bere na vědomí, že Komise navázala s vnitrostátními parlamenty spolupráci v rámci konference COSAC; bere na vědomí, že Komise vydala sdělení, v němž uvádí řadu důvodů pro zachování návrhu ([5]); domnívá, že navzdory obavám, které vyjádřily některé vnitrostátní parlamenty, se Komise, s ohledem na argumenty obsažené v uvedeném sdělení, plně vypořádala se svou povinností sdělit důvody pro své rozhodnutí;

24. konstatuje v souvislosti s výše uvedeným návrhem Komise, že v rámci politického dialogu zaslalo stanoviska sedm vnitrostátních komor, v nichž tento návrh převážně považovaly za slučitelný se zásadou subsidiarity; upozorňuje na to, že expertní skupina Výboru regionů pro subsidiaritu dospěla k názoru, že cíle návrhu by mohlo být lépe dosaženo na úrovni EU;

25. připomíná, že v minulosti byl dvakrát zahájen postup udělení „žluté karty“ (jednou v roce 2012 a jednou v roce 2013), což spolu s novým postupem pro udělení „žluté karty“ prokazuje, že tento systém funguje a že vnitrostátní parlamenty se mohou snadno a včas zapojit do rozpravy o subsidiaritě, pokud si to přejí; domnívá se, že větší povědomí o úloze vnitrostátních parlamentů a lepší spolupráce mezi nimi by mohla posílit monitorování subsidiarity *ex ante*;

26. připomíná, že podle článku 7 protokolu (č. 2) ke Smlouvám by evropské orgány měly náležitě přihlížet k odůvodněným stanoviskům, která vydaly vnitrostátní parlamenty nebo komory těchto parlamentů; konstatuje, že některé vnitrostátní parlamenty v minulosti vyjádřily zklamání nad odpověďmi, které Komise poskytla vnitrostátním parlamentům v případech, kdy byla vystavena „žlutá karta“; připomíná však, že Komise zavedla postupy na zajištění toho, aby vnitrostátním parlamentům poskytla včas podstatné a politické odpovědi na jejich obavy; vyzývá Komisi, aby systematicky předávala své odpovědi na odůvodněná stanoviska Evropskému parlamentu;

27. bere na vědomí změny, které navrhují některé vnitrostátní parlamenty pro mechanismus kontroly subsidiarity; vítá závěry konference COSAC, že žádné zdokonalení mechanismu kontroly subsidiarity by nemělo vést ke změně Smlouvy; konstatuje, že prodloužení osmitýdenní lhůty, v níž by mohly vnitrostátní parlamenty vydat odůvodněné stanovisko, by vyžadovalo změnu Smluv nebo jejich protokolů; připomíná kontext dopisu ze dne 1. prosince 2009 o praktických opatřeních pro uplatňování mechanismu kontroly subsidiarity, který předseda a místopředseda Komise zaslali předsedům vnitrostátních parlamentů a v němž Komise uvedla, že aby bylo možné zohlednit letní přestávku vnitrostátních parlamentů, nebude měsíc srpen brán při stanovování lhůty uvedené v protokolu č. 2 v potaz; připomíná návrh některých vnitrostátních parlamentů, podle něhož by Komise měla rovněž zvážit možnost, aby se při výpočtu osmitýdenní lhůty nebralo v potaz ani prosincové volno vnitrostátních parlamentů;

28. zdůrazňuje, že k přijetí právních aktů je zapotřebí souhlasu převážné většiny v Radě složené z ministrů vlád všech členských států EU, kteří by měli mít odpovědnost vůči svým vnitrostátním parlamentům;

([5]) Sdělení Komise ze dne 20. července 2016 o návrhu směrnice, kterou se mění směrnice o vysílání pracovníků, s ohledem na zásadu subsidiarity, v souladu s protokolem č. 2 (COM(2016)0505).

29. konstatuje, že již existuje řada nástrojů, které vnitrostátním parlamentům a občanům umožňují podílet se na každém kroku legislativního postupu a jež zajišťují monitorování dodržování zásad subsidiarity a proporcionality; vybízí proto k tomu, aby se v plné míře využívaly stávající nástroje a aby se přitom pokud možno zabránilo vytváření složitější administrativní struktury a zdlouhavých postupů za situace, kdy EU usiluje o to, aby byla pro své občany srozumitelná, přičemž cílem vždy musí být dodržování a ochrana jejich práv a zájmů; vyzývá členské státy, aby organizovaly informační kampaně a příslušné semináře s cílem přesně informovat občany o možnostech jejich zapojení do každé etapy legislativního procesu;

30. zdůrazňuje, že právní předpisy by měly být komplexní a jasné, aby umožnily dotčeným stranám pochopit svá práva a povinnosti, včetně požadavků na odpovídající podávání zpráv, monitorování a hodnocení, bránit nepřiměřeným nákladům a být prakticky proveditelné;

31. zdůrazňuje, že je důležité podporovat přístup k posouzením dopadů a pracovním plánům, které vypracovává Komise, účastnit se veřejných konzultací nebo konzultací se zúčastněnými stranami pořádaných Komisí nebo Evropským parlamentem a předkládat návrhy prostřednictvím platformy REFIT „Snižme zátěž: návrhy“; v této souvislosti bere na vědomí hladké fungování webových stránek a Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT), který vstoupil v platnost v roce 2016;

32. připomíná, že je třeba posílit stávající formy spolupráce a nalézt možnosti ke zlepšení platformy IPEX s cílem zvýšit informovanost vnitrostátních parlamentů o jejich úloze při kontrolách subsidiarity a proporcionality, pomoci jim efektivněji zpracovávat informace, které obdrží v rámci systému včasného varování, a zlepšit jejich spolupráci a koordinaci; vybízí vnitrostátní parlamenty, aby vydávaly stanoviska k návrhům Komise, z nichž všechny jsou kdykoli dostupné prostřednictvím interní databáze CONNECT; připomíná, že všechny tyto informace jsou dostupné na platformě REGPEX;

33. vybízí vnitrostátní a regionální parlamenty k tomu, aby dále rozvíjely vztahy s Výborem regionů, jenž má skupinu 12 odborníků, kteří projednávají legislativní návrhy s ohledem na zásadu subsidiarity a proporcionality;

34. vítá zájem některých vnitrostátních parlamentů hrát pozitivnější a aktivnější úlohu v evropských záležitostech uplatňováním postupu „zelené karty“; připomíná, že vnitrostátní parlamenty mají na způsoby uplatňování tohoto postupu různé názory; domnívá se, že k posílení politického dialogu s vnitrostátními parlamenty může přispět neformální mechanismus založený na meziparlamentní spolupráci;

35. konstatuje vzhledem k výše uvedenému, že v roce 2015 20 parlamentních komor společně podepsalo nebo podpořilo první iniciativu „zelené karty“ o plýtvání potravinami a že v červenci 2016 devět parlamentních komor společně podepsalo druhou „zelenou kartu“, v níž vyzvalo Komisi, aby předložila legislativní návrh, který by zavedl zásady sociální odpovědnosti podniků na evropské úrovni; připomíná, že některé z návrhů, které se objevily v souvislosti s první „zelenou kartou“, se následně odrazily v revidovaném balíčku opatření týkajících se oběhového hospodářství, který Komise přijala v prosinci 2015; připomíná proto, že vnitrostátní parlamenty hrají v institucionálním rámci konstruktivní úlohu, a že tudíž v tuto chvíli není třeba vytvářet nové institucionální a administrativní struktury, které by mohly celý proces zbytečně komplikovat;

36. připomíná, že v roce 2016 několik regionálních parlamentů přímo informovalo Komisi o svých stanoviscích k některým jejím návrhům; konstatuje, že Komise tyto názory v případě potřeby zohlednila; připomíná, že podle článku 6 protokolu (č. 2) je věcí vnitrostátního parlamentu nebo komory vnitrostátního parlamentu případně konzultovat regionální parlamenty, které mají normotvornou pravomoc;

37. bere na vědomí judikaturu Soudního dvora Evropské unie o subsidiaritě a proporcionalitě vydanou v letech 2015 a 2016; zdůrazňuje, že Soudní dvůr stanovil, že to, zda unijní normotvůrce splnil povinnost uvést odůvodnění týkající se subsidiarity, by mělo být posuzováno nejen s ohledem na znění aktu, jenž je předmětem sporu, ale rovněž s ohledem na jeho kontext a na okolnosti daného případu, a že informace poskytované vnitrostátním parlamentům, občanům a soudům by měly být dostatečné a srozumitelné; dále zdůrazňuje, že pokud jde o zásadu proporcionality, Soudní dvůr potvrdil, že unijní normotvůrce musí mít širokou posuzovací pravomoc v oblastech, ve kterých jeho činnost předpokládá volby jak politické, tak ekonomické či sociální povahy a v nichž má provést komplexní posouzení;

38. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.